

7643

1368 januari 21

Karl Bååth kungör, att han gjort ett jordaskifte med hustru Ingeborg Erengisledotter, till vilken han upplåtit sitt gods i Bålebro i Åseda socken mot hennes gods i Linnehult i Hovmantorps socken (Konga härad). Brevutfärdaren beseglar jämte frälsemännen Erik Petersson och Magnus Ryss.

Avskrift i Lars Sparres kopiebok B 15 (förr J 6), fol. 214 v, under litt. R, nr 11., och rubriken: »Skiptess breff på godz, emellan _____^a och hustru Ingeborg Åringisla dotter, på Bolabro j Åsidhe sochn, för Lindhult i hamundha torp sochn etc. 1368.»

Alla the män som thetta bref höra älla see, Sänder Carl bååth ewärdelika hälsso medh gudhj. Kungör iak thet allom mannom, thet iak hafuer gjort ett Iordaskipte, medh skälige husfru, hussfru Ingeborge Åringisla dotter j så måtto, thet iak gaf henne mit godz j Bolabro, i äsidhe sochn liggjandhe, medh allo thÿ ther vnder ligger, när by ok fiärren, ängo vndhan takno, för henne godz j Lindhult, j hamundatorp sochn, ok medh allo thÿ ther vndher ligger, ängo vndhan takno, Känness iak mik lagliga thet samma godz hafua afhändt och minom arffwom, henne ok henna Arffwum till ewärdelika ägo. In cuius rei testimonium sigilla virorum nobilium, videlicet, Erics Pætherssons, Magni Rÿzs, vna cum meo proprio præsentibus sunt appensa. Scriptum Anno Domini .M. CCC lx. viii. die beatæ Agnetis virginis.

Av sigillen visar nr 1 en sköld med tre kors i vart hörn av skölden samt omskriften: S+ERICI+PETRI+FILII+; nr 2 anges med cirkel; nr 3 (båt) har omskriften S+KAROLI+BOOTH+.

^a *Spatium.*

7644

1368 januari 22

Ludgo

Jöns Larsson erkänner sig ha upplåtit till riddaren Staffan Ulfsson ett halvt markland jord i Lundby(?) i Ripsa socken med hus, jord och alla tillagor för 150 svenska penningar, vilket gods han fick av konungarna Magnus och Erik för bröllopskost till den sistnämndes bröllop. Han avhänder sig och sina arvingar godset herr Staffan och hans arvingar till handa till ewärdelig ägo.

Till yttermera vittnesbörd ber han, att lagmannen i Södermanland Magnus Finvidssons och Anders Mattssons sigill hängas med hans eget under urkunden.

Orig. på perg. (20,8 × 7,8 cm, uppveck 0,9 cm; 13 rader), med överskrift av E. Wennæsius m. fl.: Köpebref 1368 Sabb. ante convers. Pauli samt med Miscellaneanummer: 26 på uppvecket, Sv. Riksark. (= RPB 804).

Avskrift i Brocmans Dipl. II, fol. 339 r, Misc. 19: 26, Vitterhetsak:s dep. i Sv. Riksark.

Följande regest av brevet är intagen i riddaren Åke Jönssons (Svarte Skåning) brevfort. C 25, fol. 6 v, Sv. Riksark.: Jtem et Jens laurensens breff at han solde her staffan vlfson j mark landh Jordh i riffsæ

Registranten B 22 (förr J 19), Sv. Riksark., förtecknar brevet, pag. 6: »1368 Jöns Lafrentzson vpläter ½ mark land Jord åt h. Staffan Vlfson», som tredje brevet under »Num? 2. Wastena Clösterbref. B.»

thæt see allom mannom viterlichit · som thætta breff høra ælla se · at jak jøniss 'laffrinzson kæniss meth thæsso brefwe mik hawa latit hædherlichom riddara ' herra staffæne wlfson eth halft markland jord ij thorlundum j riffsa sokn 'liggiande meth husom ok jord oc allom til laghum ther til liggia · ængo 'vndan takno fore cl swenska pæninge · hwilkit goz jak fik aff konungh ' magnusse oc konungh Erich fore then kost jak borghadhe til kunungh 'Erix brylløp · eptæ thy thæra bref til sighia · afhender jak mik oc 'minom arwm thet fornempda goz herra staffæne^a til handa oc hans arwm 'til æuerdhelickæ ægho · til mere vitnisbyrd thæsso brefwe · bedhes jak '

hædherlicha manna insigle magnussa finwizson lagmanz j sudhermanna'lande oc andresa mat-
tisson meth mino ægno insigle her fore hængia' ♦ Datum et scriptum / Anno dominij M^oCCCLx
octauro sabbato proximo ante conuersionem beati pavli ' in ludghudawi

Sigillremsorna till de 3 sigillen, av vilka endast kåpan till nr 1 är bevarad, hänga kvar under brevet. Broc-
man avbildar nr 1 med kluven sköld, i högra fältet lejon, i vänstra $\frac{1}{2}$ lilja. Samma vapenbild har B 22,
som ej anför något mera sigill.

^a Ordets läsning säker, fastän bokstäverna 3–5 skadats av 2 hål i pergamentet.

7645

1368 januari 25

Dagtingan mellan konung Albrekt, hertigarna Albrekt, Henrik och Magnus av Mecklenburg å ena och gre-
varna Henrik och Claus av Holstein å andra sidan om fördelning av fångar och landsdelar, som erövrats un-
der kriget med konungen av Danmark.

Krigsfångarna skola fördelas efter i striden deltagande mantal, men tillfångatagna furstar skola beskattas,
varvid konung Albrekt, hertigarna av Mecklenburg och grevarna av Holstein äga rätt till var sin tredjedel.
På konung Albrekts del skola vidare erövringar i Skåne och på Gotland samt i landsdelarna mellan Skåne
och Sverige med tillhörande öar falla. Hertigarna av Mecklenburg skola få erövringarna på Själland, Møen
och Falster med tillhörande öar, grevarna av Holstein erövringarna på Jylland, Fyen, Langeland med till-
hörande öar. De besuttna invånarna i de erövrade områdena skola behållas vid sina gamla rättigheter.

Till bevis ha hertigarna Albrekt och Henrik, greve Henrik och Claus Lembek hängt sina sigill under ur-
kunden.

Orig. fanns fordom på Gottorf men saknades enligt Lohmanns fört. år 1733 redan då.

Tryck: J. M. Pötter, Neue Sammlung Mecklenburgischer Schriften und Urkunden III (1746), s. 21–22; H. Gram,
Forbedringer til Kong Woldemar Christoffersens Historie (Det Kiøbenhavnske Selskabs Skrifter IV, 1750), s. 167,
not a; Urkundensammlung der Schleswig-Holstein-Lauenburgischen Gesellschaft für vaterländische Geschichte II
(1842–1858), s. 276, nr 213; Sverges Traktater II: 2 (1883), s. 374–376, nr 376 a; Meklenburgisches UB XVI (1893),
s. 282–283, nr 9731.

Register: Hanserecesse 1256–1430 I (1870), s. 385, nr 422; Schleswig-Holsteinische Regesten und Urkunden IV
(1921–1924), s. 770, nr 1249.

Avskrift [L] efter »Pötters Mecklenb. Samlung 3. Stück p. 21. And. Hójer ex orig. communicavit.» i Langebeks
Dipl., T. XVIII, Danska Rigsark.

Referat: A. Huitfeldt, Danmarckis Rigis Krønike, kvartouppl. 3 (1601), s. 600, foliouppl. (1652), s. 543; S. Lager-
bring, Swea rikes historia III (1776), s. 525–526 (med utdrag s. 526, not 2); P. F. Suhm, Historie af Danmark XIII
(1826), s. 604; W. Junghans, Graf Heinrich der Eiserne (1864), s. 35–36. Jfr Kronologiskt register öfver tryckta hand-
lingar i svenska historien III (Bih. till Handl. rör. Skandinaviens hist. 3, 1817), s. 26.

Reg. Dan. Ser. I, nr 2597.

AlI düsz is gedeghedinget tüschen Uns Koning Albert van Schweden, unde Uns Albert,
Hinricke unde Magnusse, Hertoghen tho Meckelenborgh, unde Uns Hinricke un Clawsse, Gre-
ven tho Holstein; Were dat men yn Unsem Kriege mid deme Koninge van Dennemarcken
Vromen nehme im Stryde, den Vromen schölen de Geene^a, de tho dem Stryde kamen, deelen
na Manntale, were ock, dat Godt wolde, dat men enen Heren vänghe, de Here schal wesen desser
naschreven Heren, alsze dat drüdde Deel schall Koning Albertes van Schweden wesen, dat
drüdde Deel der Hertoghen van Meckelenborgh, unde dat drüdde Deel Greven Hinrickes unde
Greven Clawsses van Holstein, unde den gevangenen Heren schall man beschatten, unde nyne
Uns entvöhren, eher desse vorbenömede Heren alle ere Vullbort dartho gegeben hebben, unde
na aller desser Heren Vullbort schall men en beschatten, unde yewelck drüdde Deel schal
yewelcker Heren wesen, alsze vorscreven is. Vortmer, were dat men Schlöte edder Landt